

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1061/2009

z dnia 19 października 2009 r.

ustanawiające wspólne reguły wywozu

(wersja ujednolicona)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 133,

uwzględniając instrumenty ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych, jak też instrumenty dotyczące przetworzonych produktów rolnych, przyjęte na mocy art. 308 Traktatu, w szczególności przepisy zawarte w tych instrumentach, które dopuszczają odstępstwo od ogólnej zasady zastępowania wszelkich ograniczeń ilościowych lub środków o skutku równoważnym środkami przewidzianymi we wspomnianych instrumentach,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2603/69 z dnia 20 grudnia 1969 r. ustanawiające wspólne reguły wywozu⁽¹⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione⁽²⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości rozporządzenie to powinno zostać ujednolicone.
- (2) Wspólna polityka handlowa powinna być oparta na jednolitych zasadach, między innymi w odniesieniu do wywozu.
- (3) Dlatego należy ustanowić wspólne reguły wywozu ze Wspólnoty.
- (4) We wszystkich państwach członkowskich wywóz jest prawie całkowicie zliberalizowany. W takich warunkach staje się możliwe przyjęcie we Wspólnocie zasady, zgodnie z którą wywóz do państw trzecich nie podlega

żadnemu ograniczeniu ilościowemu, z zastrzeżeniem odstępstw przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu oraz bez uszczerbku dla środków, jakie państwa członkowskie mogą podejmować zgodnie z Traktatem.

- (5) Jeśli w następstwie wyjątkowej zmiany na rynku państwo członkowskie uzna, że środki ochronne mogą być konieczne, Komisja powinna być o tym powiadomiona.
- (6) Niezbędne jest, aby na poziomie wspólnotowym i w ramach Komitetu Doradczego, w szczególności w oparciu o takie informacje, przeprowadzać badanie warunków wywozu, zmiany tych warunków oraz różnych aspektów sytuacji gospodarczej i handlowej, jak też, w zależności od przypadku, środków do podjęcia.
- (7) Rzeczą niezbędną może wydawać się wykonywanie nadzoru nad wywozem lub stworzenie tymczasowych środków ochronnych, a to w celach zapobiegawczych, dla sprostania nieoczekiwanym praktykom. Wymogi w zakresie szybkości i skuteczności uzasadniają upoważnienie Komisji do podjęcia decyzji o takich środkach, ale bez uszczerbku dla późniejszego stanowiska Rady, do której należy przyjęcie polityki zgodnej z interesami Wspólnoty.
- (8) Środki ochronne niezbędne ze względu na interesy Wspólnoty powinny zostać przyjęte przy przestrzeganiu istniejących zobowiązań międzynarodowych.
- (9) Pożądane jest, aby państwa członkowskie, pod pewnymi warunkami i w celu zapobiegawczym, mogły podejmować środki ochronne.
- (10) Pożądane jest, aby w czasie stosowania środków ochronnych mogły odbywać się konsultacje w celu zbadania ich skutków oraz sprawdzenia, czy warunki ich stosowania nadal są spełnione.

⁽¹⁾ Dz.U. L 324 z 27.12.1969, s. 25.

⁽²⁾ Zob. załącznik II.

- (11) Konieczne jest upoważnienie państw członkowskich, mających międzynarodowe zobowiązania ustanawiające, w przypadku wystąpienia rzeczywistych bądź potencjalnych trudności w zaopatrzeniu, system przydzielania produktów naftowych między umawiającymi się stronami, do wykonywania tych zobowiązań wobec państw trzecich, bez uszczerbku dla przyjętych w tym celu przepisów wspólnotowych. Niniejsze upoważnienie powinno obowiązywać do momentu, w którym Rada przyjmie właściwe środki na podstawie zobowiązań zaciągniętych przez Wspólnotę bądź przez wszystkie państwa członkowskie.
- (12) Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie do wszystkich produktów, zarówno przemysłowych, jak i rolnych. Niniejsze rozporządzenie powinno mieć zastosowanie uzupełniające do instrumentów ustanawiających wspólną organizację rynków rolnych, jak też do specjalnych instrumentów przyjętych na mocy art. 308 Traktatu, w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych. Jednakże należy unikać kolizji między przepisami niniejszego rozporządzenia a przepisami tych instrumentów, w szczególności klauzulami ochronnymi tych przepisów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

ZASADA PODSTAWOWA

Artykuł 1

Wywóz produktów ze Wspólnoty Europejskiej do państw trzecich jest wolny, to znaczy nie podlega ograniczeniom ilościowym, z wyjątkiem tych, które są stosowane zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ II

WSPÓLNOTOWA PROCEDURA INFORMACYJNA I KONSULTACYJNA

Artykuł 2

Jeżeli, w następstwie wyjątkowej zmiany na rynku, państwo członkowskie uzna, że środki ochronne w rozumieniu rozdziału III mogą być konieczne, państwo to informuje o tym Komisję, która następnie powiadamia pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 3

1. W każdej chwili mogą zostać rozpoczęte konsultacje, bądź na wniosek państwa członkowskiego, bądź z inicjatywy Komisji.

2. Konsultacje muszą odbyć się w ciągu czterech dni roboczych po otrzymaniu przez Komisję informacji określonej

w art. 2, a w każdym razie przed wprowadzeniem jakiegokolwiek środka na podstawie art. 5, 6 i 7.

Artykuł 4

1. Konsultacje odbywają się w ramach Komitetu Doradczego zwanego dalej „Komitetem”, złożonego z przedstawicieli każdego państwa członkowskiego, i któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

2. Komitet zbiera się na wezwanie swojego przewodniczącego; przewodniczący przekazuje państwom członkowskim, możliwie jak najszybciej, wszelkie odpowiednie informacje.

3. Konsultacje dotyczą w szczególności:

a) warunków wywozu i ich zmiany, jak również różnych aspektów sytuacji gospodarczej i handlowej dla danego produktu;

b) w zależności od przypadku, środków, jakie należałoby przyjąć.

Artykuł 5

Komisja może zażądać od państw członkowskich dostarczenia jej danych statystycznych na temat zmiany na rynku dla danego produktu w celu określenia sytuacji gospodarczej i handlowej oraz nadzorowania w tym celu wywozu, zgodnie z ustawodawstwem krajowym oraz z procedurą określoną przez Komisję. Państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu wykonania żądań Komisji oraz przekazują jej żądane dane. Komisja powiadamia pozostałe państwa członkowskie.

ROZDZIAŁ III

ŚRODKI OCHRONNE

Artykuł 6

1. W celu zapobieżenia sytuacji krytycznej spowodowanej brakiem podstawowych produktów lub dla naprawienia takiej sytuacji oraz gdy interesy Wspólnoty wymagają działania natychmiastowego, Komisja, na wniosek państwa członkowskiego lub z własnej inicjatywy oraz uwzględniając rodzaj produktów oraz inne cechy szczególne danych transakcji, może podporządkować wywóz produktu przedstawieniu zezwolenia na wywóz przyznanego według zasad oraz w granicach, jakie Komisja ustanawia, oczekując na późniejszą decyzję Rady na podstawie art. 7.

2. Rada i państwa członkowskie są powiadamiane o podjętych środkach; środki takie stają się skuteczne niezwłocznie.

3. Środki mogą być ograniczone do niektórych krajów i do wywozu z niektórych regionów Wspólnoty. Nie mają one wpływu na produkty będące już w drodze do granicy Wspólnoty.

4. W przypadku gdy z wnioskiem o podjęcie przez Komisję działania wystąpiło państwo członkowskie, Komisja podejmuje decyzję w terminie maksymalnie 5 dni roboczych od otrzymaniu wniosku. Jeżeli Komisja nie uwzględni wniosku, niezwłocznie powiadamia o tej decyzji Radę, która może, stanowiąc większością kwalifikowaną, podjąć odmienną decyzję.

5. Każde państwo członkowskie może przekazać Radzie podjęte środki, w terminie 12 dni roboczych od dnia, w którym o środkach tych powiadomiono państwa członkowskie. Rada może, stanowiąc większością kwalifikowaną, podjąć odmienną decyzję.

6. Jeżeli Komisja działała na mocy ust. 1, składa ona Radzie, w terminie 12 dni roboczych od wejścia w życie środka, który przyjęła, wniosek w sprawie właściwych środków w rozumieniu w art. 7. Jeżeli w ciągu sześciu tygodni od wejścia w życie środka przyjętego przez Komisję Rada nie podjęła decyzji w odniesieniu do danego wniosku, środek taki uznany zostaje za uchylony.

Artykuł 7

1. Jeżeli interesy Wspólnoty tego wymagają, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, może przyjąć właściwe środki w celu:

- a) zapobieżenia sytuacji krytycznej spowodowanej brakiem podstawowych produktów lub naprawienia takiej sytuacji;
- b) umożliwienia wykonywania zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Wspólnotę lub przez wszystkie państwa członkowskie, w szczególności w dziedzinie handlu surowcami.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą być ograniczone do niektórych krajów i do wywozu z niektórych regionów Wspólnoty. Nie mają one wpływu na produkty będące już w drodze do granicy Wspólnoty.

3. Przy wprowadzaniu ograniczeń ilościowych w wywozie uwzględnia się w szczególności:

- a) wielkość wywozu na podstawie umów zawartych na normalnych warunkach, przed wejściem w życie środka ochron-

nego w rozumieniu niniejszego rozdziału, który to środek został zgłoszony przez zainteresowane państwo członkowskie Komisji zgodnie z jego prawem krajowym, z jednej strony;

- b) fakt, iż realizacja celu oczekiwanego przez wprowadzenie ograniczeń ilościowych nie może zostać naruszona, z drugiej strony.

Artykuł 8

1. W czasie stosowania środków określonych w art. 6 i 7, na wniosek państwa członkowskiego lub z inicjatywy Komisji, przeprowadza się konsultacje w ramach Komitetu w celu:

- a) zbadania skutków wymienionych środków;
- b) sprawdzenia, czy warunki ich stosowania są nadal spełnione.

2. Jeżeli Komisja uważa, że potrzebne jest uchylenie lub zmiana środków określonych w art. 6 i 7:

- a) o ile Rada nie podjęła decyzji o środkach Komisji, Komisja zmienia lub uchyla środki niezwłocznie i natychmiast sporządza sprawozdanie dla Rady;
- b) w innych przypadkach Komisja proponuje Radzie uchylenie lub zmianę środków podjętych przez Radę. Rada stanowi większością kwalifikowaną.

ROZDZIAŁ IV

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE

Artykuł 9

W przypadku produktów wymienionych w załączniku I państwa członkowskie są upoważnione, do momentu, w którym Rada przyjmie właściwe środki na podstawie zobowiązań międzynarodowych zaciągniętych przez Wspólnotę lub przez wszystkie państwa członkowskie, do wprowadzania, bez uszczerbku dla przepisów przyjętych przez Wspólnotę w tym zakresie, systemów zarządzania kryzysowego wprowadzających obowiązek przydziału wobec państw trzecich, oraz będących przedmiotem zobowiązań międzynarodowych, które państwa członkowskie zaciągnęły przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia.

Państwa członkowskie informują Komisję o środkach, które zamierzają przyjąć. Komisja powiadamia o przyjętych środkach Radę i pozostałe państwa członkowskie.

Artykuł 10

Bez uszczerbku dla innych przepisów wspólnotowych, niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla przyjęcia lub stosowania przez państwa członkowskie ograniczeń ilościowych w wywozie, uzasadnionych względami moralności publicznej, porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi i zwierząt lub ochrony roślin, ochrony narodowych dóbr o wartości artystycznej, historycznej lub archeologicznej bądź ochrony własności przemysłowej i handlowej.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie nie stanowi przeszkody dla stosowania instrumentów ustanawiających wspólną organizację rynków rolnych lub specjalnych instrumentów przyjętych na mocy art. 308 Traktatu w odniesieniu do przetworzonych produktów rolnych; niniejsze rozporządzenie stosuje się w sposób uzupełniający.

Jednakże przepisy art. 6 nie mają zastosowania do produktów podlegających tym instrumentom i dla których wspólnotowe

reguły w sprawie handlu z państwami trzecimi przewidują możliwość stosowania ograniczeń ilościowych w wywozie. Przepisy art. 5 nie mają zastosowania do produktów podlegających tym instrumentom i dla których wspólnotowe reguły handlu z państwami trzecimi przewidują przedstawienie pozwolenia na wywóz lub innego dokumentu wywozowego.

Artykuł 12

Rozporządzenie (EWG) nr 2603/69, zmienione aktami wymienionymi w załączniku II, zostaje uchylone.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia traktuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji znajdującą się w załączniku III.

Artykuł 13

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 19 października 2009 r.

W imieniu Rady
E. ERLANDSSON
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Produkty, o których mowa w art. 9

Kod CN	Wyszczególnienie
2709 00	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, surowe
2710	Oleje ropy naftowej i oleje otrzymywane z minerałów bitumicznych, inne niż surowe; preparaty gdzie indziej niewymienione ani niewłączone, zawierające 70 % masy lub więcej olejów ropy naftowej lub olejów otrzymywanych z minerałów bitumicznych, których te oleje stanowią składniki zasadnicze preparatów; oleje odpadowe:
2710 11 11 do 2710 11 90	Oleje lekkie
2710 19 11 do 2710 19 29	Oleje średnie
2710 19 31 do 2710 19 99	Oleje ciężkie, poza olejami smarowymi, używane w zegarach, zegarkach i urządzeniach podobnych, obecne w małych zbiornikach, zawierających co najmniej 250 g netto oleju
2711	Gazy ziemne i pozostałe węglowodory gazowe:
	- Skroplone:
2711 12	-- Propan:
	--- Propan o czystości nie mniejszej niż 99 %
	--- Pozostałe
2711 13	-- Butany
	- W stanie gazowym:
ex 2711 29 00	-- Pozostałe:
	--- Propan
	--- Butan

ZAŁĄCZNIK II

Uchylone rozporządzenie i wykaz jego kolejnych zmian

(o których mowa w art. 12)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2603/69
(Dz.U. L 324 z 27.12.1969, s. 25)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 234/71
(Dz.U. L 28 z 4.2.1971, s. 2)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1078/71
(Dz.U. L 116 z 28.5.1971, s. 5)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2182/71
(Dz.U. L 231 z 14.10.1971, s. 4)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2747/72
(Dz.U. L 291 z 28.12.1972, s. 150)

Jedynie art. 1 tiret pierwsze

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1275/75
(Dz.U. L 131 z 22.5.1975, s. 1)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1170/76
(Dz.U. L 131 z 20.5.1976, s. 5)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1934/82
(Dz.U. L 211 z 20.7.1982, s. 1)

Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3918/91
(Dz.U. L 372 z 31.12.1991, s. 31)

ZAŁĄCZNIK III

Tabela korelacji

Rozporządzenie (EWG) nr 2603/69	Niniejsze rozporządzenie
art. 1–6	art. 1–6
art. 7 ust. 1 część wprowadzająca	art. 7 ust. 1 część wprowadzająca
art. 7 ust. 1 tiret pierwsze	art. 7 ust. 1 lit. a)
art. 7 ust. 1 tiret drugie	art. 7 ust. 1 lit. b)
art. 7 ust. 2	art. 7 ust. 2
art. 7 ust. 3 część wprowadzająca	art. 7 ust. 3 część wprowadzająca
art. 7 ust. 3 tiret pierwsze	art. 7 ust. 3 lit. a)
art. 7 ust. 3 tiret drugie	art. 7 ust. 3 lit. b)
art. 8	—
art. 9	art. 8
art. 10 ust. 1	—
art. 10 ust. 2	art. 9
art. 11	art. 10
art. 12 ust. 1	art. 11 akapit pierwszy
art. 12 ust. 2	art. 11 akapit drugi
—	art. 12
art. 13	art. 13
załącznik I	—
załącznik II	załącznik I
—	załącznik II
—	załącznik III